

[Annette Just]

til, men vi vil have, at der skal være fælleskrav og ikke særkrav for Danmark.

Jeg er nødt til at stoppe.

Formanden:

Ja, det er man, når taletiden er udløbet.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu er det ikke første gang, at hr. Kent Kirk ligesom bebrejder os, at vi siger, at Det Konservative Folkeparti mere eller mindre går ind for de forenede stater; det har hr. Kent Kirk så kraftigt opponeret imod.

Som lærer og underviser i samfundsfag har jeg brugt »Håndbog i dansk politik«, og i år-gang 1991 står bl.a.:

»Partiet støtter memorandummet af 3. oktober 1990 og dagsordenen af 25. oktober 1990. Partiet har hele tiden haft som et langsigtet mål, at EF-samarbejdet skal udbygges i retning af Europas forenede stater.«

Det er udtrykt af Det Konservative Folkeparti, dets sekretariat og dets folketingsmedlemmer, og jeg går så ud fra, at man er enig med CD, der netop har udtrykt det samme. Jeg kunne også nævne andre, f.eks. Det Radikale Venstre, der tidligere var modstander af en union, skriver man i bogen, men nu accepterer man det altså.

Jeg kunne blive ved, men det var for ligesom at gøre helt klart, at hr. Kent Kirk åbenbart ikke ved, hvad hans eget parti står for.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil kun gentage to af mine spørgsmål. Det ene er om miljø. Nu har jeg siddet og læst alle siderne i Fremskridtspartiets papir, og det er jo åbenlyst, at alt, hvad der foreligger om miljø i EF, nedgøres totalt. Man skal ikke have et ordentligt miljø-samarbejde, man siger f.eks. advarende, at alt det, vi har oplevet i Danmark i de sidste 10-15 år inden for miljø-området, er kommet til EF, og at det slår hårdt igennem i EF. Jeg har altså forstået, at det ikke er en ros til handlingsprogrammet, men et skræmmebillede: EF kunne måske blive lige så godt som Danmark. Sådan er tonen, og jeg vil spørge, om det er meningen.

Det andet er, om Fremskridtspartiet mener, at Danmark skal frasige sig devalueringsinstrumentet; det må vi have et klart svar på.

Hvad Fremskridtspartiet ønsker efter et nej, kan jeg godt selv regne mig frem til, nemlig et indre marked uden regulering og uden nogen politisk overbygning overhovedet. Jeg må derfor sige, at det så også er stjerneklart, hvorfor der må blive stor forskel på Fremskridtspartiets og SF's konklusion af denne debat.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til fru Annette Just og til hr. Jan Kørpe Christensen: Nu har jeg været med i den konservative EF-debat siden 1979, så jeg tror nok, jeg ved, hvordan den er forløbet, og jeg tror heller aldrig, jeg nogen sinde har været i tvivl om, hvor De Konservative har stået i forhold til EF. Det Konservative Folkeparti har altid sagt, at vi ikke ønsker at sammenslutte staterne, men vi ønsker at forene befolkningerne på de områder, hvor de har fælles interesser. Til forskel fra Fremskridtspartiet tror vi, at der er mange områder, hvor vi europæiske befolkninger kan samarbejde endnu mere, end vi gør i dag. Vi er fuldstændig uenige med Fremskridtspartiet, når det ikke vil samarbejde på miljøområdet, på arbejdsmiljøområdet, på det forsvarspolitiske område, ikke tilstrækkeligt på det økonomisk-monetære område, osv., så der er en stor forskel på det, Fremskridtspartiet står for, og det, som Det Konservative Folkeparti står for.

Vi er glade for, at det europæiske samarbejde nu udvikler sig. Vi kan være lidt bedrøvede over, at vi ikke kan deltage fuldstændig på lige fod med de andre, men det har vi accepteret med Edinburgh-afgørelsen, og det overordnede synspunkt, vi nu kæmper for, er at få et ja den 18. maj, så vi sikrer Danmarks medlemskab af EF; for vi er overbeviste om, at får vi ikke et ja den 18. maj, er vores medlemskab i fare.

Formanden:

Fru Annette Just for en kort bemærkning, og så tror jeg, at ingen vil have noget imod, at jeg herefter lader den næste taler i ordførerrækken få ordet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er utroligt, hvad man skal høre, før ørene falder af. »Nej« får jeg at vide. O.k.